

10 e Kamer

Nr. 904/05
VAN HET PARKETNr. 97737
VAN HET ARREST

24 november 2006

Het Hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

not. GE 66.22.819/00 van het Openbaar Ministerie tegen:

Nr. _____, bediende, geboren _____
wonende te _____

Verdacht van:

A. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijk vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) :

door op het terrein, gelegen te _____ ten
kadaster gekend onder _____ in eigendom
toebehorende aan _____ hoger vermeld, een houten
afsluiting te hebben geplaatst vooraan de woning

te _____ op niet nader te bepalen data in de periode gaande van
12.04.1999 tot 30.04.2000

de feiten sub A thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999).

B. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde

handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu :

door op het terrein en de werken omschreven onder de tenlastelegging A.

de sub A. omschreven toestand in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de uitvoerdiging van het bevel tot dagvaarding

C. Bij inbreuk op de artikelen, 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (BS 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, die geen betrekking hebben op de stabiliteit in casu : door uitbreiding van de achterbouw van de woning (terras) en het overdekken van een deel tussen de keukenmuur en de bestaande muur.

1. op het terrein, gelegen te
ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan hoger
vermeld

te in een periode tussen 27.05.2000 en 28.05.2003
(st.44)

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand te hebben gehouden
te in de periode gaande vanaf 29.05.2003 tot de
uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Geent van 7 februari 2005, 19de kamer, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Vult de tenlastelegging B aan als volgt:

“... te in de periode gaande vanaf 01.05.2000 tot de uitvoerdiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 9 november 2004”

Vult de tenlastelegging C2 aan als volgt:

“... te in de periode gaande vanaf 29.05.2003 tot de uitvoerdiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 9 november 2004”

Veroordeelt de beklaagde, voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde betichtingen A, B, C1 en C2 samen, tot een geldboete van € 1.000.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig decimes, aldus gebracht op € 5.500.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft € 500, aldus gebracht op € 2.750 van de uitgesproken geldboete van € 1.000, gebracht op € 5.500 of een gedeelte van de vervangende gevangenisstraf van 1 maand en 15 dagen, zal uitgesteld worden voor een termijn van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van € 10, verhoogd met 45 opdecimes, aldus gebracht op € 55 te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op € 62,40.

Legt de beklaagde eveneens een vergoeding op van € 25 in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd door K.B. 23.12.1993 en bij K.B. van 11.12.2001.

Wat betreft de herstellvordering :

Verklaart de herstellvordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur ontvankelijk en gegrond

Beveelt dat de plaats in haar vroegere staat zal hersteld worden overeenkomstig de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur, meer bepaald door:

- de afbraak van de niet vergunde achterbouw en houten afsluiting;
- het verwijderen van de vloerplaat en funderingen;
- het verwijderen van alle afbraakmaterialen naar een daartoe bestemde stortplaats;
- het herstellen van het maaiveld tot op zijn oorspronkelijk niveau;

en dit binnen een termijn van 1 jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Veroordeelt de beklaagde tot het betalen aan de stedenbouwkundig inspecteur en aan het Openbaar Ministerie van een dwangsom van € 250 per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagde op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 februari 2005 door de beklaagde.
- 21 februari 2005 door het Openbaar Ministerie.

*

*

*

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklaagde in haar middelen van verdediging bij monde van meester advocaat aan de balie te

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

*

*

*

1. De beroepen werden tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Zij zijn ontvankelijk.

2. De eerste rechter heeft de telastleggingen B en C.2 aangevuld met de datum van het bevel tot dagvaarding. Elke aldus gepreciseerde telastlegging heeft betrekking op hetzelfde feit als datgene dat er in de oorspronkelijke dagvaarding aan ten grondslag ligt.

3. De onder A en C.1 te last gelegde feiten maken thans een inbreuk uit op art.99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de art.146 eerste lid 1° en 3°, derde en vierde lid, 147 en 149 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999, 26 april 2000, 13 juli 2001, 8 maart 2002, 19 juli 2002, 4 juni 2003, 21 november 2003, 7 mei 2004, 22 april 2005 en 10 maart 2006, hierna genoemd DORO.

De onder B en C.2 te last gelegde misdrijven van in stand houden zijn in casu, weliswaar op grond van een andere redenering dan de eerste rechter volgde, nog steeds strafbaar.

Het is zo dat het artikel 146, 3° lid DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Arbitragehof bij arrest nr. van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Welnu, de handelingen en werken zijn volgens het gewestplan gelegen in natuurgebied, kwetsbaar gebied in de zin van art.146, 4°lid DORO.

4. De eerste rechter gaf in de randnummers 4 tot en met 9 van het bestreden vonnis een volledige weergave van de relevante feitelijke gegevens. Het Hof maakt deze hier tot de zijne.

5. Gelet op de gegevens van het vooronderzoek en de behandeling op de terechtzitting van het Hof zijn de telastleggingen, zoals nader omschreven in de oorspronkelijke dagvaarding en door de eerste rechter aangevuld wat betreft de telastleggingen B en C.2, lastens de beklaagde bewezen.

Het is niet zo dat de werken waarop de telastlegging C.1 betrekking heeft instandhoudingswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit zouden zijn. Het gaat om verbouwingen aan de bestaande woning; dat zij mede van aard kunnen zijn de stabiliteit van deze woning ten goede te komen doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Het past te preciseren dat niet wordt betwist dat met "de houten afsluiting (...) vooraan de woning" wordt bedoeld de houten afsluiting die zich bevindt, gezien vanaf de straatzijde, vóór de woning, dit zowel langs de straatzijde als langs de linker en de rechter perceelsgrens.

6. De door de eerste rechter opgelegde straf is wat betreft de keuze van straf, strafmaat en verantwoording passend. Het Hof maakt de overwegingen van de eerste rechter in dit verband tot de zijne. Dit geldt ook voor het verleende uitstel van een deel van de geldboete en de vervangende gevangenisstraf.

De bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders dient te worden bepaald op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50, ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft immers een eigen aard en is geen straf.

7. De eerste rechter oordeelde eveneens passend over de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tot herstel van de plaats in de vorige toestand en het principe van de verbeurte van een dwangsom op vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. Het bedrag ervan dient volgens het Hof gelet op de relatief beperkte omvang van het uit te voeren herstel te worden beperkt tot € 35 per dag.

Voor het Hof heeft het openbaar ministerie niet langer de verbeurte van een dwangsom in zijn voordeel gevraagd.

**OP DEZE GRONDEN,
Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,**

gelet op de artikelen hiervoor en deze door de eerste rechter aangehaald, en de artikelen:

190 en 211 Wetboek van Strafvordering,

2 en 4, lid 1 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet,

1 van de wet van 5 maart 1952 zoals gewijzigd door artikel 1.2° van de programmawet van 24 december 1993 en door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003,

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd door artikel 3 van de programmawet van 24 december 1993, artikel 23 van het KB van 19 december 2003 en artikel 1 van het KB van 31 oktober 2005,

91 al. 2 van het K.B. van 28 december 1950 zoals gewijzigd door artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993,

1 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001,

24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

ontvangt de beroepen en er ten gronde over beslissend:

bevestigt het bestreden vonnis, behoudens deze wijzigingen:

- de termijn van één jaar voor het herstel van de plaats in de vorige toestand neemt een aanvang vanaf de dag waarop dit arrest kracht van gewijsde zal hebben,
- de beklaagde wordt niet veroordeeld tot betaling van een dwangsom aan het openbaar ministerie in geval van niet naleving van het bevel tot herstel,
- het bedrag van de dwangsom verschuldigd aan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur per dag vertraging in de volledige uitvoering van het bevel tot herstel wordt van € 250 teruggebracht tot € 35,
- het bedrag van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionale Redders waartoe de beklaagde wordt veroordeeld wordt gebracht op € 25, te vermeerderen met 45 opdecimen tot € 137,50,

veroordeelt de beklaagde tot de kosten in beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, begroot op € 85,68.

Kosten:

Afschriften:	37,05
Opstelrecht ber.bekl.:	30,00
Dagvaarding:	10,84

77,89

+ 10 % : 7,79

Totaal :€ 85,68

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **24 november 2006.**

Aanwezig :

kamervoorzitter,
raadsheer,
raadsheer,

advocaat-generaal,

griffier;